

BLEJSKA PRELUDIJA

Ada Škerl

1.

Ob bokih čolna plivkajoči vali
drhte otrpnili so v vitkem plesu.
In veter po razmájanem drevesu
potónil je ob prodnati obali.

Snežil razsipno je vonjivi cvetni prah.
Rac dvoje se na breg kričaje je preneslo.
Zaspal poslednji žarek je nekje v gorah.
Ob čolnu je drselo izpuščeno veslo.

Drhte otrpnili so v vitkem plesu
ob bokih čolna plivkajoči vali.
V čolníču v mrak telesce ob telesu
prisluškovalo isti je piščali.

2.

Ob jezeru na ostareli korenini
sedela sta — dve plahi, plahi ptici.
Zgovorni molk je šelestel v bližini.
V somrak usnuli so veslačev klici.

V zrcalni sliki vóde otok in zvonik
v ozračje hrepenela v čisti sta lepoti. —
Na korenini sta sedela, in v golóti
pred njiju noč je razgrnila čar in mik.

Zvenela v noč dveh src je govorica;
sijali so pogledi vdano in otročje.
Sanjala vrh gladine drobna je meglica
in veter ljubkoval je sloko ločje.